

ŠALEŠKI RUDARJI

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

17. julij 1970 — Leto VI. št. 15 (121) — Cena 0.30 din. Poština plačana v gotovini

NAJMANJ 800 DIN

Ceprav je čas dopustov in letovanj pa bi tokrat žeeli pokramljati o tem, ki utegne verjetno zanimati večji krog delovnih ljudi v naši, Šaleški dolini. Gre za akcijo o odpravi najnižjih osebnih dohodkov, točneje za prizadevanja, da v prihodnje za poln delovni čas in z polno doseganje predvidene storilnosti osebni dohodek zaposlenega ne bi smel biti manjši od 800 dinarjev.

Ceprav je letos povprečni osebni dohodek nekaj nad 11.000 zaposlenih v občini Velenje okrog 1.400 dinarjev na mesec, pa je po razpoložljivih statističnih podatkih prejemovala marca letos še zmeraj 692 zaposlenih (lani 1.089) osebni dohodek, manjši od 800 dinarjev. Točnejši podatki kažejo, da je 51 delavcev zaslužilo manj kot 600 dinarjev (lani 146), 641 pa manj kot 800 dinarjev (lani 943). Večina zaposlenih s temi nizkimi osebnimi dohodki so iz 10 delovnih organizacij Saleške doline.

Nobenega dvoma ni, da ti nizki osebni dohodki kažejo po svoje, da gospodarjenje v delovnih organizacijah ni najboljše. Marsikje skušajo namreč prikazovati »rentabilnost« (brez dvojma samo navidezno) na račun življenske ravni delavcev. In ker delavci prav gotovo niso krivi za nizke osebne dohodke, so se občinska vodstva družbeno političnih organizacij, skupaj z občinsko skupščino, odločila za že omenjeno akcijo. Predlagano je celo, da naj bi na osnovi sporazuma o postopkih za samoupravno dogovarjanje in načelih za izvajanje samoupravnega dogovarjanja delovnih organizacij v občini Velenje, ki je v pripravi, sklenili sporazum o najnižjih osebnih dohodkih. Tak sporazum naj bi delovne organizacije sklenile z občinsko skupščino in občinskim sindikalnim svetom, o dogovoru pa bi morali razpravljati v samoupravnih organih delovnih organizacij, obenem z analizami in izračuni, kako določbe sporazuma tudi uveljaviti.

V teh prizadevanjih so šla občinska vodstva družbeno političnih or-

ganizacij velenjske občine korak dalje, kot ga nameravajo storiti drugod. Sprejeto je stališče, da bodo v prihodnje vse delovne organizacije, ki bodo izplačevala osebne dohodke zaposlenim nižje kot 800 dinarjev na mesec, obravnavali kot delovne organizacije z izgubo in zahtevali od samoupravnih organov in vodstev programi za sanacijo. Bančnim zavodom bodo tudi predlagali, da naj bi pri dodeljevanju kreditov upoštevali dogovorjeni novo osebnih dohodkov (ko bodo odločali o dodeljevanju posojil), obenem pa pomagali organizacijam, da zagotove potreben denar za realizacijo sanacijskih programov.

Letos naj bi skušali zagotoviti, da ne bi bilo nikogar, ki bi zaslužil na mesec manj kot 800 dinarjev. To niti ne bo tako lahka naloga, saj izračuni kažejo, da bi potrebovali okrog 3.230.000 dinarjev za celo leto, če bi žeeli tudi dejansko zagotoviti najnižji osebni dohodek 800 dinarjev (za izplačilo razlike). Prihodnje leto pa naj bi bila ta akcija usmerjena v to, da bi znašal najnižji osebni dohodek 850 oziroma 900 dinarjev na mesec.

Nobenega dvoma ni, da bo predstavljala akcija za najnižji osebni dohodek 800 dinarjev na mesec, predvsem pa stališče občinskih vodstev družbeno političnih organizacij in občinske skupščine, da bodo delovne organizacije z nizjim osebnim dohodkom od 800 dinarjev obravnavali kot podjetja z izgubo, pritisk na samoupravne organe, vodstva in družbeno politične organizacije v delovnih kolektivih, predvsem v smeri, da izdelajo programe, ki bodo zagotavljali perspektivo in primerne osebne dohodke za daljše razdobje, za izboljšanje tehnologije, za modernizacijo in avtomatizacijo, za izboljšanje gospodarjenja, za večjo ekspanzijo in ne nazadnje tudi za večjo vključitev delovnih organizacij v mednarodno blagovno izmenjavo.

Odpravimo enkrat za vselej navidezno »rentabilnost« nekaterih organizacij, ki ne more biti nikomur v ponos.

V Vegradi imenovali novega direktorja

Pred nedavnim je delavski svet splošnega gradbenega podjetja Vegrad z veliko večino glasov imenoval za direktorja Janeza Basleta. Ta je že devet let v tej delovni organizaciji, nazadnje pa je bil nekaj mesecev vršilec dolžnosti direktorja.

V Vegradi so izvršili še nekatere druge pomembne kadrovske in organizacijske spremembe, ki so pripomogle, da podjetje spet normalno posluje in dosega razmeroma dobre gospodarske rezultate. Zato bomo v prihodnji številki Saleškega rudarja obširneje pisali o zdajšnjih ugodnih rezultatih v tem gradbenem podjetju in o perspektivnih načrtih.

LIK SPREMENIL IME

Lesnoindustrijski kombinat LIK Soštanj posluje od 1. julija dalje pod novim imenom.

Podjetje se sedaj imenuje lesna industrija »LESNA« Soštanj, ali skrajšano »Lesna« Soštanj. Sedež podjetja je v Soštanju, Trg svobode 12.

VELENJSKI RUDARJI SO SLAVILI — Svoj praznik, 3. julij, so naši rudarji tudi letos svečano proslavili. Slavje pa so povezali z dvajsetletnico delavskega samoupravljanja. Številne prireditve, ki so se odvijale več dni, so zaključili na dan rudarjev z osrednjo proslavo in »skokom čez kožo« v domu kulture. — O rudarskem slavju v Velenju podrobnejše poročamo na notranjih straneh Šaleškega rudarja.

JOSEF KRAINER V VELENJU IN ŠOŠTANJU

Stajerskega deželnega glavarja in člane delegacije so povsod sprejeli prav prisreno.

V sredo, 11. julija, se je med tridnevnim obiskom v Sloveniji mudil v Šaleški dolini Stajerski deželni glavar, Josef Krainer. V delegaciji iz avstrijske Stajerske je bilo poleg namestnika deželnega glavarja, dr. Friedricha Niederla, še več drugih uglednih osebnosti. Goste sta med obiskom v Velenju spremljala podpredsednik republiškega izvršnega sveta, dr. France Hočevar, in član tega sveta inž. Franc Razdevšek. V Velenju pa sta bila še generalni konzul republike Avstrije v Ljubljani, dr. Heinrich Riesenfeld in naš generalni konzul v Gradcu, Zdenko Dostal.

Po krajšem počitku v hotelu Paka so gostje iz avstrijske Stajerske najprej obiskali predsednika občinske skupščine, Nestla Žgan-

ka. Gostje so si spotoma ogledali tudi Velenje, kar je Josef Krainer ob tem, ko se je pozdravljal s predsednikom Žgankom, tudi povedal. Poudaril je, da je o Velenju, tudi sicer že veliko slišal.

Potem, ko je Nestl Žgank predstavil sodelavce in predstavnike občinskih vod-

stev družbeno političnih organizacij, je izrazil veselje, da lahko pozdravi v Velenju štajerskega deželnega glavarja, Josefa Krainerja, s sodelavci in jim zaželet v času, ko bodo v Velenju, kar najboljše počutje.

»Najlepše se zahvaljujem za sprejem«, je v odgovoru dejal deželni glavar Josef Krainer. »Radi smo se odzvali vabilu, da obiščemo Velenje. Za nas je Velenje vzorno mesto, pravzaprav primer dobro urejenega mesta. Zato ni čudno, da so tudi v nas nove silnice in spodbude, ko vidimo tako lepo mesto. Želimo vse najboljše tudi za prihodnost. Prepričan sem, da boste gradili s takim tempom mesto tudi naprej. »Srečno« — Glück auf.«

(Nadaljevanje na 3. strani)

ZOPET PRISILNA UPRAVA V POLYPEXU

v šoštanjski industriji plasti Polypex.

V gospodarski organizaciji kvarijo boljše gospodarske uspehe zlasti neurejeni notranji in medsebojni odnosi med vodstvenim kadrom. V podjetju še sedaj, čeprav v velenjski občini temeljito pripravljamo srednjoročni razvojni program, nimajo izdelanega perspektivnega načrta. Zato gospodarsko stanje iz dneva v dan stagnira. Res, da podjetje ni zašlo v večje finančne težave, vendar je na poti, da bo slej ko prej začelo poslovati z izgubo.

Zavoljo tega je svet, ki je od občinske skupščine pooblaščen, da v podobnih primerih samostojno ukrepa, uvedel s 23. julijem v industriji plasti Šoštanj prisilno upravo, ni pa zamenkat še imenoval prisilnega upravitelja. V podjetju je že pred štirimi leti bila uvedena prisilna uprava, ki so jo na začetku leta 1967 ukinili. Sedaj pa se je svet za gospodarstvo moral ponovno odločiti za takšen ukrep, ker zdajšnje vodstvo, niti vpeljana slaba organizacija dela in poslovanje ne zagotavlja, da bi se razmere v šoštanjskem Polypexu izboljšale.

V velenjski občini občani letos spet nadaljujejo s prostovoljnimi delovnimi akcijami. Prvi so začeli Ravencani, ki modernizirajo cesto proti njihovemu kraju. Na drugi strani objavljamo reportažni zapis o prostovoljni delovni akciji v Ravnah.

Ravenčani gradijo cesto

Ravenčani so krepko prijeli za krampe in lopate ter uredili vsa zemeljska dela na šest kilometrov dolgem cestišču

Za prostovoljce pa so tudi skrbeli in jih postregli z okusno pijačo

V tem tednu bodo končali prebivalci Raven pri Soštanju s prostovoljnimi delom pri urejevanju ceste. Blizu tisoč prostovoljcev je opravilo 3 tisoč udarniških ur in uredilo vsa zemeljska dela. Prostovoljno delo pa bodo spet nadaljevali, ko bo treba urediti še bankine.

Ravenčanom so prišli v pomoč tudi prostovoljci iz

Soštanja, zlasti pa so se izkazali kolektivi kmetijske zadruge, Lesna in kleparstvo-vodovod. Akcija poteka pod geslom »Mesto – vasi«, vendar tokrat občani iz mesta niso bili najbolje udeleženi. V Ravnah še vedno upajo, da bodo Soštančani krepkeje zgrabili krampe in lopate pri zaključnih delih.

Konec tega meseca bo celjsko cestno podjetje na 6 kilometrov dolgem cestišču položilo asfalt. Do razpotja bo asfaltirani del ceste širok 3,5 metrov, naprej pa bo cesta nekoliko ozja. Vrednost vseh del znaša 800.000 dinarjev, prebivalci iz Raven pa so že sami zbrali 100 tisoč S-dinarjev.

Čebelarski praznik v Gornjem gradu

V možirski občini smo v tem letu priča izredno živahni dejavnosti na področju razvoja turizma. Občinska turistična zveza Možirje si je postavila skupno s turističnimi društvami po posameznih krajeh precej bogat program. Osnova tega programa je v tem, da je potrebno v Gornjo Savinjsko dolino pripeljati čim več turistov, ki bodo lahko v tem lepem koncu Slovenije izkorisčali svoj prosti čas oziroma letni oddih.

Da bi lahko v teh prizdevanjih uspeli, se turistični delavci zavedajo, da je potrebno turistu, poleg lepega in zanimivega naravnega ambijenta, nuditi še kaj. Ena izmed teh stvari je nedvomno zabava. No, ravno pri tem lahko v letošnjem letu v dolini zasledimo precej sprememb. Poleg že tradicionalnega Flosarskega bala na Ljubnem ob Savinji je bila letos organizirana kmečko-turistična prireditve v Podvolovljeku pri Lučah pod imenom »MLEKARSKI LIKOF«.

Prijetno so presenetili tudi prebivalci Gornjega grada, ki te dni intenzivno pripravljajo ČEBELARSKI PRAZNIK. V Gornjem gradu so povedali, da se je ideja o tem porodila v razgovorih med turističnimi delavci in članji čebelarske družine v Gornjem gradu. Zelo je bila sprejeta tudi na Zvezki čebelarskih društev Slovenije. To praznovanje naj bi v prihodnjih letih postala tradicionalna turistična prireditve v Gornjem gradu.

S to prireditvijo želijo Gornjegračani privabiti čimveč čebelarjev in turistov iz vse Slovenije. Program praznovanja je dvaneven. V soboto 25. julija ob 17. uri bo otvoritev raz-

stave čebelarskih panjev in drugih čebelarskih pripomočkov. Razstavljeni bodo zanimivi panji in panjske končnice, ki so nekatere stare preko sto let. Zvečer bo plesni turnir, na katerem bo izbran čebelarski par, ki bo dobil lepo nagrado. Z bližnjih obronkov Počrevinovega griča pa bodo izvedli ognjemet.

V nedeljo 26. julija bo ob 10. uri za čebelarje organizirano strokovno predava-

nje, ki ga pripravlja Zveza čebelarskih društev Slovenije. Predavanje bo po svoji vselbini zanimivo tudi za nečebelarje. V popoldanskih urah je na programu zopet zabavni del. Pravijo, da bo za dobro glasbo, jedila in pičajo odlično poskrbljeno. Pri organizacijskem odboru so povedali, da bo nekdo izmed udeležencev te prireditve postal srečni lastnik vikend hišice, ki je izdelek Lesne obrti »SMREKA« Gornji grad. Lastnik bo postal tisti, ki bo imetnik vstopnice, ki bo izzrebana na žrebanju v popoldanskih urah.

Prireditelji upajo, da bo obisk na prireditvi dober, še zlasti pa, da jim bo postreglo sicer malo bolj kislo vreme.

H. Herček

Občinske konference SZDL občin Celje, Dravograd, Krško, Laško, Lenart, Maribor, Možirje, Ormož, Ptuj, Ravne na Koroškem, Slovenska Bistrica, Slovenj Gradec, Šentjur, Smarje pri Jelšah, Velenje in Žalec, ki so organizatorice »Karavane bratstva in enotnosti 1970«

VABIJO

nekdanje slovenske izseljence v Srbiji v letih 1941/45, da se priglasijo vsak dan, vsak svoji občinski konferenci SZDL, če se bodo udeležili Karavane bratstva in enotnosti.

Nekdanji izseljeni naj se pismeno priglasijo nepreklicno do 20. julija 1970 (priimek in ime, naslov).

Pogoji priglasitve so:

- da je priglasitelj bil izseljen v Srbiji;
- da ob priglasitvi vplača 40 din k prevoznim stroškom (ta znesek bo udeležencu na vlaku lahko vnovčil za hrano in okrepčila);
- da ne zahteva povračila prispevka, če se iz kakršnikoli naknadnih razlogov ne bi mogel udeležiti karavane.

Karavana bo krenila na pot s posebnim vlakom (s postankom na sedežih občin od Maribora do Krškega) dne 12. oktobra 1970 v popoldanskih urah, vrnila pa se bo predvidoma 16. oktobra 1970 po poldne. Posamezne skupine bodo obiskale kraje: Kraljevo, Užičko Požego, Trstenik, Čuprijo, Arilje, Arandželovac, Titovo Užice, Vrnjačko Banja, Gorjni Milanovac in Kasjarič. Podrobnejši program bo udeležencem pravočasno pismeno sporočen.

Za podrobnejša navodila naj se izseljeni obrnejo na občinske konference SZDL.

Rudarska parada

Velenčani tesno živimo skupaj z rudarji, zato je 3. julij dan, ki ga vsi tudi praznujemo. Težko pričakujemo zaključnih prireditev, zlasti pa rudarskega sprevoja po ulicah cvetočega mladega mesta. Letošnja rudarska parada je bila v znamenju novih delovnih dosežkov, na obrazu sodelujočih rudarjev, oblečenih

v značilna rudarska oblačila, pa je izžareval ponos graditeljev novega obdobja.

Velenčni rudarji letos že dvajseto leto sami vodijo vajeti njihovega podjetja. To je simboliziralo tudi vse svečanosti, ki so jih združili s praznovanjem stanovskega praznika.

Ob smrti naših tovarišev, borcev NOV

Ni prijetno govoriti o pogrebih umrlih borcev NOV in aktivistov, posebno še ob ugotovitvi, da se žal vrste bojnih tovarišev v zadnjih letih naglo redčijo. Že na občinski konferenci Zveze združenj borcev NOV Velenje je bilo predlagano, da bi morali temu vprašanju posvetiti več pozornosti. Od tu in tam je slišati, da je umrl borec, aktivist, interniranec, da je bilo spremstvo na njegovi zadnji poti maloštevilno, da je izstalo celo sodelovanje pristojnega združenja borcev NOV ali vojaških vojnih invalidov. In kje je potem krivda? Največkrat je vzrok neorganizirano in prepozno obveščanje.

Nedvomno si udeleženci NOB, ki so hkrati udeleženci povojske izgradnje socialistične domovine zaslužijo, ko ugasne njihovo živ-

ljenje, da se od njih dobrojno poslovimo.

Občinski odbor Zveze združenj borcev NOV Velenje je zato skupno s predsednikom združenj borcev NOV in VVI na zadnji seji sprejel v zvezi s tem naslednji sklep in priporočila:

- Občinski odbor ZZB NOV je zagotovil v svojem proračunu namenska sredstva za nakup vencev za umrle člane. Združenja borcev NOV in VVI so sprejela naročilnice, na podlagi katerih se lahko nabavijo venci do višine 100 din, ki pa mora biti svež.

- Ožji svojci umrlega člena ali sosedje so dolžni obvestiti o smrti člena ZB ali ZVVI predstavnika pristojne organizacije združenja borcev ali vojaških vojnih invalidov. V nasprotnem primeru organizacija

ni odgovorna za eventualne pripombe, ki so že uvodoma omenjene.

- Clani ZB, posebno člani odborov borčevskih organizacij, naj bi ob smrti člana obvestili čim širši krog ljudi zaradi udeležbe na pogrebu. Zaželeno je tudi, da bi delovne organizacije v slučaju smrti svojega člana kolektiva – udeleženca NOV namesti na razglasno desko osmrtnico.

Občinski odbor Zveze združenj borcev NOV Velenje želi, da bi bila priporočila sprejeta z razumevanjem in se vsem za uspešno sodelovanje že vnaprej najlepše zahvaljuje.

Občinski odbor
ZZB NOV
Velenje

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE

obvešča
da bo ponovno začela
redno poslovali 20. avgusta 1970

izvoz Gorenja na avstrijsko tržišče. Zdaj smo v Avstriji že velik dobavitelj gospodinjskih strojev».

Josef Krainer je ob tem nagnil, da so v sosednji Avstriji že veliko slišali o Gorenju. »Skušajte še več prodati v Avstriji, da bomo tudi mi še več prodali v Slovenijo. Cestitam!«

Med pogovorom o načrtih za nadaljnji razvoj je Josef Krainer, štajerski deželni glavar, naenkrat vprašal: »Kdo je lastnik tega kombinata (Gorenje – op. pisca)?«

Pa mu je Ivan Atelšek brž odvrnil: »Vseh 3.000 delavcev.«

Ko je Ivan Atelšek odgovarjal na vprašanja o odločanju delavcev, predvsem še o investicijskih vlaganjih, in o nekaterih drugih vprašanjih, ki so zanimala goste, je Josef Krainer z nasmeškom poudaril: »Gospod direktor, ugotovil sem, da niste samo velik gospodarstvenik, pač pa tudi veliki politik!«

Gostje iz sosednje avstrijske Stajerske so si zatem ogledali tovarne Gorenja v Velenju. Z obiskom so bili nadvse zadovoljni, saj so videli marsikaj novega in se sami prepričali o uspešni rasti tega mladega kolektiva, ki si vsekoko prizadeva, da bi organiziral proizvodnjo.

Iz Velenja so se gostje odpravili v Šoštanj. Pred upravno zgradbo termoelektrarne sta jih pričakala direktor inž. Ciril Mislej in Lojze Ribic. Ogledali so si še posebej z zanimanjem gradbišče termoelektrarne Šoštanj III.

Po konsilu, ki ga je pripravil v velenjskem hotelu Pak, delegaciji deželne vlade avstrijske Stajerske naš predsednik, Nestl Zgank, so gostje obiskali Šoštanj.

Pozneje je Ivan Atelšek seznanil štajerskega deželnega glavarja, Josefa Krainerja in člane delegacije z razvojem Gorenja in z načrti za nadaljnji razvoj. Med drugim je nagnil, da je »poslovni človek«, ki zategadej ne bo govoril o politiki. »Veseli me, da so odnos med Avstrijo in Jugoslavijo izboljšajo. Takšni odnosi nam dajejo večje možnosti za sodelovanje na različnih področjih. Prav zaradi tako pristnih odnosov se veča tudi

Rudarji na ploščadi pred domom kulture

Na čelu rudarskega sprevoja so rudarji nosili zastave in pрапore

Strumno so korakali rudarji po velenjskih ulicah. Za njimi pa so bili tudi športniki in pripadniki nekaterih mladinskih organizacij

Rudarska godba je sodelovala v sprevoju in prispevala k prazničnemu razpoloženju

Josef Krainer v Velenju in Šoštanju

(Nadaljevanje s 1. strani)

Nestl Zgank je gostom zatem posredoval kratko informacijo o občini in mestu Velenju. Ko je poudaril, da je Velenje mala občina s 27.000 prebivalci, so se gostje od srca nasmejali. Povedal je tudi, da je hiter razvoj Velenja terjal veliko dela in truda. Problemov je bilo precej.

V nadaljevanju je tekel pogovor takole:

Josef Krainer: »Lepo in prijetno je, če je treba reševati probleme v zvezi z rastjo mesta. Gospod predsednik, govorili ste o vlogi rudnika in termoelektrarne. Kaj pa bo v primeru, če boste gradili v Sloveniji atomsko elektrarno?«

Nestl Zgank: »Gradili bomo tako termoelektrarno kot tudi atomsko elektrarno. Gremo komajda v korak s časom!«

Josef Krainer: »Da republika Slovenija veliko denarja občinam, konkretno Velenju?«

Nestl Zgank: »Ce naše tovarne ne bodo dobro delale, tudi ne bo denarja za proračune, za občinskega, republiškega in zveznega!«

Josef Krainer: »Slišal sem, gospod Zgank, da ste bili dolga leta direktor rudnika Velenje!«

Nestl Zgank: »Osemnajst let sem opravil to dolžnost. Zeleni pa bi v tej zvezi pudariti,

da smo obenem, ko smo gradili rudnik, gradili tudi mesto, to je skrbeli za ljudi in za njihovo počutje. Gradili smo stanovanja, šole, trgovine, ceste, parke, hotel in počitniški dom ob morju. Vedno smo skrbeli za počutje delavcev. Sicer pa je Velenje raslo in se razvijalo ob prostovoljnem delu. Začeli smo z regulacijo Pak. Delo nas je povezovalo in vneslo v nas enotnost. Ni pravzaprav Velenčana, ki ne bi sodeloval v prostovoljnem delovnih akcijah. Regulirali smo Pako, urejali velenjsko jezero, centralno ogrevanje, parke, vodovod, igrišče itd.«

Josef Krainer: »Zanima me tole gospod župan – kako vladate?«

Nestl Zgank: »Brez demokracije takšnih uspehov, kot smo jih, v Velenju gotovo ne bi dosegli. Na rezultate smo vse posnali.«

Pogovora je bilo kmalu zatem konec. Josef Krainer, štajerski deželni glavar, in naš predsednik, Nestl Zgank, sta si izmenjala darila, zatem pa so gostje odšli na obisk v tovarne gospodinjske opreme »Gorenje«.

Pred novim upravnim poslopjem TGO Gorenje Velenje je goste pričakal in pozdravljal generalni direktor, Ivan Atelšek.

Pozneje je Ivan Atelšek seznanil štajerskega deželnega glavarja, Josefa Krainerja in člane delegacije z razvojem Gorenja in z načrti za nadaljnji razvoj. Med drugim je nagnil, da je »poslovni človek«, ki zategadej ne bo govoril o politiki. »Veseli me, da so odnos med Avstrijo in Jugoslavijo izboljšajo. Takšni odnosi nam dajejo večje možnosti za sodelovanje na različnih področjih. Prav zaradi tako pristnih odnosov se veča tudi

(rp)

Razstava plastik Antonia Hermana

Anton Herman, pedagog na Kajuhovi šoli v Sostanju, je izkoristil za svojo samostojno razstavo dosej za razstavne namene še neizkoriščen reprezentančni ambient avle Skupščine občine Velenje. S tem prostorjem je skupno z onimi v Delavskem klubu omogočena Velenju širša likovna razstavna dejavnost, saj se na ta način lahko priedeta istočasno kar dve razstavi in to celo v neposredni bližnjini.

MILENA MOSKON

Zini samega kulturnega doma, ki s svojim programom uspešno dopolnjuje tiste velenjske kulturne akcije, ki imajo svojstven pomen pri izobraževanju prebivalcev tega sodobnega mesta.

Anton Herman je razstavil v tej avli 16 plastik, ki jih je ustvaril v zadnjih dveh letih. To so bronasti in kamnitki kipi, ki imajo svojo predmetno vsebino v figuralki, katero obdeluje kipar z več aspektov; poleg teh pa ga zanima tudi regeneracija arheoloških kamnitih najdb.

Hermana zanima pri portretni plastiki poleg forme same tudi psihološki moment upodobljenega človeka — bodisi grotesko karikiran izraz, bodisi neko življenjsko hrepenenje žene, poudarjeno s poenostavljenimi detajli in senzualnimi finesami ali pa tista resnobnost, ki jo na fiziognomiji zapustijo ali načnejo sledovi težkega rudarskega dela.

Realistična podoba spoštovanega pedagoga je kiparska uresničitev daljših opazovanj osebnosti, skoncentrirano znanje kiparjeve obravnave portretne plastike, za katero ni karakterističen pseudomonumentalni patos ali pa dekorativni formalizem, pač pa običajna človeška nota.

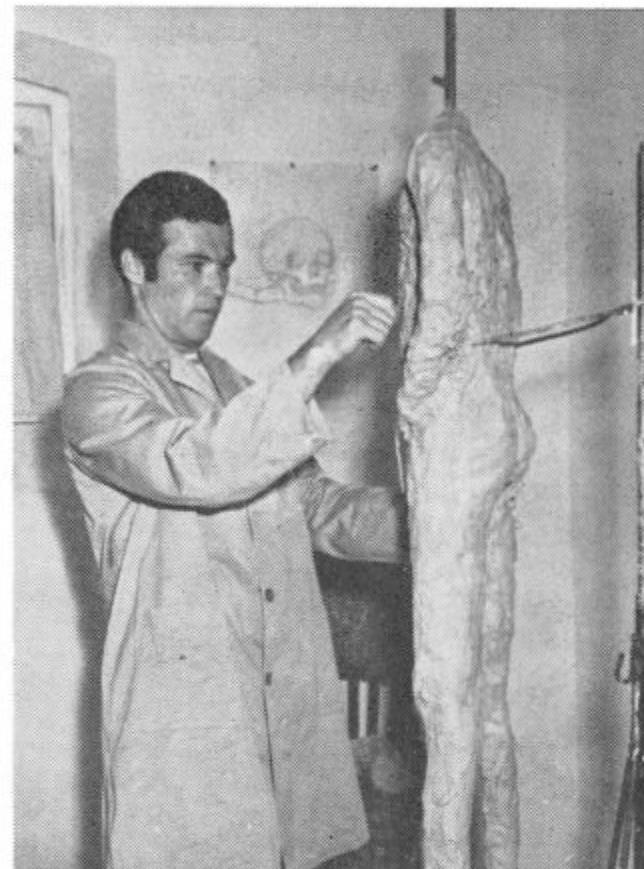
Male plastike v kamnu pa izražajo povsem drugačne težnje kiparjeve nadarenosti! Tu mu je predmet samo izhodišče za

uveljavitev plastičnih občutkov, ki se porajajo ob prsojnosti belega marmora in se spajajo prav zaradi plemenitosti tega materiala v določeno emocijonalnost in neko harmoničnost komaj zaznavne mehkobe prelivajoče se svetlobne rafiniranosti. Te kamnite plastike so pravo nasprotje onim v bronu, ki so rezultat strožje kratitvene logike, saj so polne posebnega liričnega razpoloženja.

Tretji del razstave pa zavzemajo obdelani fragmenti iz pohorskega marmora — starih, prvotno lahko antičnih arhitektonskih ali drugih členov, ki so bili sekundarno uporabljeni v kasnejših stoletjih in so zdaj kiparsko oplemeniteni za dekoracijo modernih stanovanj ali dru-

gih ambientov. Ob pogledih na posamezne razstavljenje fragmente pomislimo na podobnost z obstoječo realnostjo, vendar to nehoti in brez potrebe, saj je namen kiparjeve obdelave v estetskem reaktiviranju kvalitet zavrženih, razbitih detajlov starih kamnitih elementov.

Ob kiparski razstavi Antonia Hermana v Velenju bi omenili, da je jasno dokazal s svojimi deli, podobno kot na vseh doseđanih razstavah, kolikšen je njegov talent, kolikšno znanje enoletnega likovnega šolanja, kolikšne delovne izkušnje in kolikšno je njegovo poznavanje tehnologije posameznih kiparskih materialov. Razstava pa je tudi jasen dokaz formalne in vsebinske likovne usmeritve kiparja ter njegovega kiparskega programa sploh. In ker je v teh dokazih dosti pozitivnega, lahko pomeni njegova razstava za mladega ustvarjalca dosti več, kot samo uspeh likovne prireditve!

Tone Herman pri modeliranju v ateljeju

Obisk v slovenjgraški bolnišnici

V polnem teku dela pri rekonstrukciji internega oddelka — Vrsta novih aparatov in naprav z elementi elektronike in kompjuterjev, ki prinašajo bolnikom zdravje in samozavest.

Sloves slovenjgraške Splošne bolnice je dokajšen. Bolniki, ki so iskali zdravja v središču Mislinjske doline, vedo povedati o zglednem odnosu zdravstvenih delavcev do pacientov in o resničnem prizadevanju, da bi bolnikom čimprej povrnili zdravje. Velika pa je tudi skrb za dobro počutje.

Odločili smo se, da običemo slovenjgraško Splošno bolnico in da napišemo o prizadevanjih tamkajšnjih zdravstvenih delavcev kaj več.

PO DOGRADITVI INTERNEGA ODDELKA BO SLOVENJGRAŠKA SPLOŠNA BOLNIŠNICA SODOBNO OPREMLJENA

cijo starega objekta, bi bilo postelj premalo, saj bi se zmogljivost zmanjšala za polovico. Zato so se odločili za hkratno dozidavo prizidka, ki je prav zdaj v gradnji. Tako bo interni oddelek urejen povsem sodobno, saj bodo v njem sobe z dvema oz. največ tremi posteljami, vsaka soba pa bo imela svojo umivalnico in stranišče. Standard bolnikov se bo torej občutno izboljšal.

Ponkončani rekonstrukciji internega oddelka bo slovenjgraška Splošna bolnišnica najbolje urejena bolnica na Slovenskem. Nov je kirurški oddelok, nadalje ginekološki oddelok, parrentgen, kuhinja, prosekturna, nove so pralnice, nov je tudi laboratorij z izotopi. Po rekonstrukciji internega oddelka bo treba urediti le še otroški oddelok.

In kako je s financiranjem del? Za prvo fazo rekonstrukcije internega oddelka bodo v

Nov član velike družine GORENJE - celjski EMO

Avgusta bo v celjskem EMO referendum, na katerem bodo zaposleni odločali o združitvi s TGO Gorenje Velenje.

Vse kaže, da se bo letos velenjska tovarna gospodinske opreme Gorenje nadalje »povečala«. Ce bo uspel referendum v celjski tovarni EMO, razpisati ga nameravajo prihodnji mesec, se bo 4.000 članski delovni kolektiv EMO Celje združil s TGO Gorenje Velenje.

V vrsti delovnih organizacij na Slovenskem in v Jugoslaviji si želi zagotoviti v prihodnje še hitrejši razvoj. Nekatere ugotavljajo, da bodo napredeklahko dosegli same, drugod spet pa so prišli do prepričanja, da bodo laže napredovali v povezanosti z velikimi sorodnimi delovnimi organizacijami. Celjani so navezali stike z več sorodnimi delovnimi organizacijami, razgovori pa so prišli najdlje z velenjsko tovarno Gorenje, saj bi prinesla ta združitev vrsto prednosti.

Prednosti združitve z Gorenjem so na dlani. V Celju pa so hoteli izvedeti še za mnenje kolektiva. Zato se odločili za anketo, v katero je bilo vključenih 450 članov delovne skupnosti.

Velika večina zaposlenih, in sicer 94,5 % vseh anketiranih meni, da je treba samostojno pa bo ugotovljala tudi dohodek.

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE »VEGRAD« VELENJE

razglaša

1. Dve prosti delovni mesti skladisnikov na gradbiščih (moški)

Pogoj: končana srednja ekomska šola ali trgovska obrtna šola s prakso v trgovini ali skladisču.

Osebni dohodki po pravilniku o OD.

Razglas velja do zasedbe delovnih mest.

2. Eno prosti delovno mesto strojepiske

Pogoj: dobro obvladanje strojepisja — nekaj let prakse.

Osebni dohodek po pravilniku o OD.

Razglas velja do zasedbe delovnega mesta.

renjem zaradi združitve nadaljevati. Za združitev z Gorenjem je bilo kar 59 % vseh anketiranih, 27 % jih je bilo za priključitev EMA h Gorenju, 14 % anketiranih pa je menilo, da naj bi se tovarna EMO razvijala tudi še vnaprej samostojno. Seveda pa so bili ti v manjšini, večina jih je za združitev.

Predstavniki celjskega EMA so vodstvo TGO Gorenje seznanili z rezultati ankete, to je z mnenjem kolektiva, da se naj nadaljuje s pripravami za združitev. Povedali so tudi, da bo posebna komisija predlagala centralnemu delavskemu svetu, da v mesecu avgustu razpiše referendum, na katerem bodo zaposleni odločali o združitvi z velenjsko tovarno gospodinske opreme Gorenje.

Prednosti, ki bi jih prinesla združitev EMO z velenjskim Gorenjem so za 4.000 članski celjski kolektiv več kot očitne. Opozoriti velja posebej še na delavnico proizvodnega programa, skupno servisno službo, skupno prodajo, skupno propagando, koncentracijo (EMO in GORENJE bi tako zaposlovala skupaj blizu 1.000 strokovnjakov), skupno razvojno službo itd.

V kolikor avgustovski referendum, na katerem bodo zaposleni odločali o združitvi z Gorenjem, uspe, bo obdržala celjska tovarna EMO v okviru velenjskega Gorenja status pravne osebe, imela bo samostojen žiro račun, prav tako samostojno pa bo ugotovljala tudi dohodek.

Nagrajenci

V uredništvu smo izbrali deset nagrajencev naše nagradne križanke ob dnevu rudarjev.

Izzrebani so bili:

- Irena Merčun, Prešernova 1, Velenje — prejme prvo nagrado 80 din;**

- Anica Gašper, Velenje, Slandrova 25 — prejme drugo nagrado 70 din;**

- Jože Jerič, Pesje 64 — prejme tretjo nagrado**

- Ljuba Mrzel, osnovna šola Dolič, p. Mislinja — prejme četrto nagrado 50 din;**

- Cveto Kajin, RSC Velenje — prejme peto nagrado 30 din.**

Po deset dinarjev prejmejo: Aca Polanc, Šoštanj, Goriška 9; Inka Salamon, Celje, Ulica V. Prekomorske brigade 10; Mira Cukl, Velenje, Prešernova 1; Marija Debeljak, Velenje, Šaleška 16 in Jurij Globačnik, Topolšica 132.

glavnem porabili sredstva bolnišnice. Slovenjgraška Splošna bolnišnica je namreč orodila pri banki sredstva amortizacije. Oročena sredstva in posojilo banke na ta sredstva predstavljajo 60 % vsega potrebnega denarja za prvo fazo del. Anuitete za najeto posojilo pa bodo odplačevali občinske skupščine Velenje, Slovej Gradec, Ravne na Koroškem, Dravograd in Radlje ob Dravi. V Slovenj Gradcu pa računajo tudi na pomoč in razumevanje nekaterih večjih delovnih organizacij, predvsem TGO Gorenje Velenje, Rudnika Žiglje, Rudnika Železne Ravne na Koroškem, Rudnikov svinca in cinka Mežica, Gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec itd.

Prva faza izgradnje bo veljala nad 5 milijonov din, celotna rekonstrukcija internega oddelka, upoštevajoč podražitve in nekatere izboljšave, pa okrog 10 milijonov dinarjev. Prizidek bo doigran prihodnje leto, vsa dela pa naj bi bila končana najpozneje do leta 1973.

PRI ZDRAVLJENJU UPORABLJAJO NAJNOVEJŠE IZSLEDKE ZNANOSTI IN TEHNIKE

V slovenjgraški Splošni bolnišnici si prizadevajo, da bi pri zdravljenju uporabljali najnovje izsledke znanosti in tehnike. Zato so zadnje mesece namestili v prostore bolnišnice vrsto novih aparatov in naprav z elementi elektronike in kompjutorjev.

In kako je s financiranjem del? Za prvo fazo rekonstrukcije internega oddelka bodo v

psihični in zdravstveni rehabilitacijski kroničnih ledvičnih bolnikov, ki bodo tako spet postali produktivni.

Nakup novih aparatov in druge opreme je veljal precej 1 milijon dinarjev. Precej potrebnega denarja so zbrali v bolnišnici sami, in to tudi na račun nizkih osebnih dohodkov, nekaj pa so ga prispevale delovne organizacije med njimi tudi velenjska TGO Gorenje, ki je prispevala v ta namen 50.000 din.

Ni torej čudno, da slovi slovenjgraška Splošna bolnišnica kot zdravstvena ustanova, kjer lahko bolniki nenehno občutijo prizadevanja zdravstvenih delavcev, da bi jim kar najhitreje in kar najbolje povrnili zdravje.

Letošnji absolventi poklicne rudarske šole rudarskega šolskega centra

Fantje, usposobljeni rudarji, so skočili čez napeto kožo in postali rudarji

Ko so skočili čez kožo so morali takoj dokazati, da so vredni rudarskega stanu. To so nekateri fantje prav vešče storili

Mlajšim, zdaj še zelencem, so predali ključ...

...in rudarsko svetilko

Nenadno slabo vreme je sicer nekoliko zmotilo osrednjo rudarsko prireditve »skok čez kožo«, ki bi morala biti na kotalkališču. Vendar pa se je vreme toliko zjasnilo, da je po velenjskih ulicah krenil dolg sprevod rudarjev v črnih svečanih oblačilih, mladine, članov športnega društva Partizan-Rudar, rudarske godbe in pevcev moškega zborja Kajuh. Pred domom kulture pa je ubrano igrala mladinska godba rudarske šolskega centra.

Tako po končani rudarski paradi je bila v domu kulture osrednja rudarska proslava na kateri so sprejeli v rudarski stan 60 mladih rudarjev, absolventov poklicne rudarske šole pri rudarskem šolskem centru. Te osrednje svečanosti so se uděležili tudi številni gosti, med njimi častni predsednik Združenja borcev NOB Slovenije **Tone Kropušek**, **Tone Tribušon**, **Leopold Krese** in drugi.

Začetek rudarske proslave v domu kulture so označile fanfare, zatem pa se je začela prireditve in ceremonial »skoka čez kožo«. V programu je sodelovala rudarska godba in moški pevski zbor Kajuh.

Zbranim je spregovoril predsednik centralnega delavskega sveta rudnika **Karel Šilih**. Med drugim je delal: »Vsako leto proslavljamo 3. julij, praznik slovenskih rudarjev. Vendar se pri tem spominjam revolucionarni preteklosti naših prednikov, ki je rasla in se kalila z živiljavnimi dlanimi, ob trdem delu, v borbi z neizprosno naravo, obenem pa v borbi za najosnovnejše pravice in možnosti življenja v tedanji izkorisčevalni družbeni ureditvi. Letos je praznovanje velenjskih rudarjev še posebno praznično, ker je povezano z zgodovinskimi jubilejem. Na revolucionarni preteklosti proletariata, katerega čvrsto sredino so nedvomno predstavljali rudarji, in pod vodstvom Komunistične partije, smo v NOB izvedli revolucijo in zgradili nov družbeni sistem, ki ga tvorijo delovni ljudje in ki služi njim samim, to je sistem delavskega samoupravljanja, katerega dvajseto obletnico praznujemo tudi letos v našem kolektivu.«

Velenjski rudnik je v preteklih dvajsetih letih dosegel razvoj, kakrnega si je mogel rudar pred 1945. letom komaj zamisliti. Od nekdanjega vaškega in primitivnega rudnika, z največ do 250.000 ton letne proizvodnje premoga, rudnika v katerem je dva do tri štite na den delal takratni rudar, da bi preživel svojo družino s skromno skorjico krahu, se je razvил v sodobno opremljeno rudnik z visoko produktivnim procesom in z danes zgrajenimi proizvodnimi kapacitetami 4 milijone ton premoga letno. Od maloštevilnega pol proletarskega rudarskega kolektiva

S številnimi prireditvami so velenjski rudarji letos svečano proslavili svoj stnovski praznik in dvajsetletnico delavskega samoupravljanja. Slovestnosti pa so zaključili 3. julija z veliko rudarsko parado in osrednjo proslavo v domu kulture.

Slavje velenjskih rudarjev

v starji Jugoslaviji je nastala zdajšnja delovna skupnost, ki šteje 3.500 delavcev.«

Zatem je predsednik delavskega sveta rudnika **Karel Šilih** govoril še o vzoredni dejavnosti, ki jo poleg proizvodnje premoga razvija velenjski rudnik. Ko se je dotaknil sodelovanja rudnika z drugimi delovnimi organizacijami v Saleški dolini, je dejal: »Delovni kolektiv rudnika ni skrbel le za razvoj proizvodnih zmogljivosti svojega podjetja, temveč je v okviru svojih materialnih možnosti pomagal pri razvoju drugih gospodarskih organizacij v dolini. Pa ne samo to. Skrb za delovnega človeka je bila v njegovem dosedanjem snovanju močno izražena tudi v urejevanju osebnega in družbenega standarda. Danes razpotaga delovni kolektiv rudnika z blizu dva tisoč novimi, sončnimi in sodobnimi zahtevami odgovarjajočimi stanovanju. Zgrajeno je mesto Velenje, katerega izgradnja je zavestno prepojena z znojem našega delave — samoupravljanca. Zavestno zato, ker je vedel, in ve, da bo to, kar ustvarja, namenjeno tudi zadovoljevanju njegovih lastnih potreb... Dosedanja skrb za delovnega človeka bo morala biti osnovno gibaljivo tudi našega nadaljnje snovanja gospodarjenja. Pripravljamo srednjoročni delovni načrt za obdobje do 1975. leta v katerem morajo priti težnje in ustvarjalne iniciative še bolj do izraza. Pri tem se postavlja vprašanje kako nadaljevati začavljeni delo, da bi bili v nakazani viziji najuspešnejši.«

Na področju proizvodnje premoga vidimo svojo perspektivo v nadaljnji modernizaciji proizvodnega procesa, ki mora omogočiti nov revolucionarni korak v naraščanju storilnosti dela pri manjšem fizičnem naporu naših delavcev in omogočiti znižanje proizvodnih stroškov. Pri proizvodnji gradbenega materiala bodo napori v razvoju usmerjeni v popolno izkorisčanje razpoložljivega pepla iz termoelektrarne Soštanj, tega pa bo po zgraditvi tretje faze elektrarne znatno več kot doslej. V srednjoročnem delovnem načrtu se mora zlasti odražati razvoj elektrostranskega obrata in v njegovem sklopu mehanične in elektro dejavnosti.

V kolikor pa naš kolektiv ne bo izčpal svojih ustvarjalnih iniciativ in materialnih zmogljivosti z obstoječimi, se bo moral odločiti za novo dejavnost, kajti povečanje produktivnosti v proizvodnji premoga bo povzročilo viške delavcev, katero bo treba na novo zapošljiti. Skrb za človeka se bo odražala tudi v nadaljnji izgradnji družbenega in osebnega standarda. Prizadevati si moramo, da bomo tudi v prihodnje načrtovali tako, da bomo vzporedno z rastom našega kolektiva načrtovali še reševanje problematike v občini, ki jo takšna rast povzroča. Pa ne le to, takšno stališče mora biti eno izmed osnovnih vodil načrtovanja slehernih gospodarskih organizacij v občini in načrtovanje celotne družbene skupnosti.«

Tak način reševanja ožje družbeno politične skupnosti bo predstavil pravi družbeni dogovor, ki bo temeljil na realnih izhodiščih in ga bo delovna organizacija lahko sprejemala ter sama to tudi izvrševala.

Dekleta so pripela še ljubezen. Brez te v rudarskem poklicu ne gre

Ne morem mimo tega, da ne bi pri tem omenil, da bo naš kolektiv izvrševal le takšen družbeni dogovor, pri katerem kreiranju bo sodeloval in po demokratični poti, brez pritiskov in groženj, tudi sprejet. Menim, da bi nas dosedanje izkušnje lahko že izučile, da nastaja resnična humana povezanost med ljudmi same tam, kjer se skupno bore, prizadevajo in delajo za urenščitev skupnih ciljev ter rešitev skupnih problemov, brez kakršenkoli zahrnjenosti in podprtosti, ne pa tam, kjer jim je ta lastna odgovornost odvzeta od kakršnihkoli monopolističnih ali elitnih skupin.

Ko danes proslavljamo naš stanovski praznik ne morem mimo tega, da ne bi povedal hotenje, ki ga imamo za nadaljnji razvoj našega podjetja. Prav s tem namenom se tudi intenzivno vključujemo v razpravo pri iskanju najbolj racionalnih variant pri optimizaciji razvoja elektroenergetike v socialistični republiki Sloveniji.

Naš rudnik in šoštanjska termoelektrarna sta z najboljšim namenom izdelala svojo varianto, kako bi zagotovo lahko pokrili celotne potrebe po električni energiji do 1975. leta. Ta varianta temelji na izgradnji nove četrte faze termoelektrarne Soštanj z nadaljnimi 320 megavatimi kapaciteti in predstavlja varianto s katero se

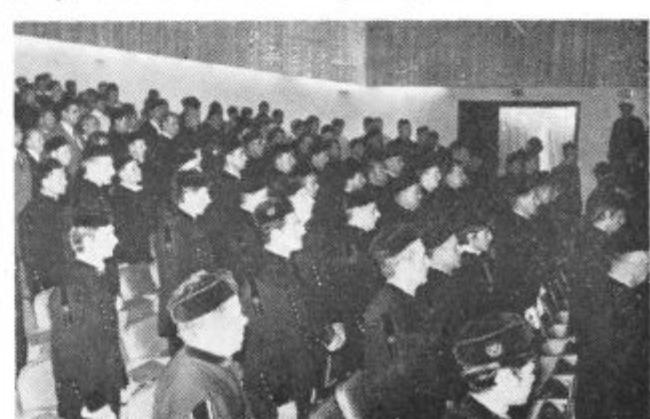
dosej v obravnavanih predlogih v raznih forumih ni računalo. Premogovne rezerve omogočajo izgradnjo elektrarne na premog, saj moramo samo v našem bazenu kopati premog 60 let z letno proizvodnjo 5 milijonov ton. Pri tem pa vemo tudi, da je transport, zlasti še lignita, na večje razdalje neutemeljen in prevozni stroški vse bolj onemogočajo njegovo konkurenčnost na tržišču.

Prepričani smo, da bodo odgovorni v naši republiki upoštevali našo dobro namero, temeljito proučili izdelan program in v interesu slovenske družbe in njenega gospodarstva najracionalneje ukrepali. Odločitev za gradnjo četrte faze termoelektrarne Soštanj bi predstavljala daljšo rešitev proizvodnje in plasmana našega premoga v višini danes zgrajenih kapacet Rudnika, to bi pa tudi omogočilo doseganje najugodnejših ekonomskih rezultatov.«

Svoj slavnostni govor na osrednji rudarski prireditvi v domu kulture je predsednik centralnega delavskega sveta rudnika **Karel Šilih** zaključil z besedami: »Ce bomo vztrajno kovali enotnost našega delovnega kolektiva tako, kot smo to delali in uspevali doslej, nam bo to garancija, da bomo zmogli načrte, ki si jih postavljamo.«

Gostje na letošnji rudarski proslavi

Med igranjem rudarske himne

HOJAN IN URANJEK PRVA

Do koče na Paškem Kozjaku sča prva pripeljala s svojima osebnima avtomobiloma Velenčana Tone Hojan in Karel Uranjek.

Dogodek, ki se je pripeljal 30. junija, je vsekakor vredno zabeležiti. Tega dne so, kot smo že poročali v zadnji izdaji Saleškega rudarja, prebili zadnje metre nove avtomobilske ceste na Paški Kozjak. Neurejeno cestišče je sicer res samo

zgrajeno do kmetije Jurko p. d. Klinec, ki stoji na ravni več kot 500 metrov pod planinsko kočo. Od tod dalje pa je še vedno kolovozna pot, takšna, kot so bile do nedavnega vse poti na nevarno pot. Prvi je krenil Uranjek. Voznik Hojan pa

Prva avtomobila pred planinsko kočo na Paškem Kozjaku

Skupina delavcev, ki je 30. junija prebila traso avtomobilske ceste do Paškega Kozjaka

Predsednik gradbenega odbora za gradnjo ceste na Paški Kozjak, IVO JAMNIKAR, se je velikega delovnega dosežka zelo razveselil

Kdo bo prvi z avtomobilom pri koči na Paškem Kozjaku, je bila zanimivost ki se je vsem zdela nerešljiva. Toda, 30. junija, sta se za ta pionirski podvig odločila Velenčana **Tone Hojan in Karel Uranjek**. S svojima jeklenima konjičema (bila sta to pri nas tako omadeževana in neupoštevanja vredna »fička«) sta se odpravila na nevarno pot. Prvi je krenil Uranjek. Voznik Hojan pa

je stavil, da bo on prvi pri koči na Paškem Kozjaku. Njegova napoved se je tudi uresničila, ko je na jasi ne-nadoma prehitel Uranjeka. Kljub temu pa se ta ni puštil in je le nekoliko metrov za Hojanom pripeljal pred ploščad koče na Paškem Kozjaku. Resnici na ljubo moramo še zapisati, da se je Hojan poslužil majhne zvijače, ko je ne-napovedano zamenjal pogonska kolesa z zimskimi gumami.

Tone Hojan in Karel Uranjek pa sta tako prva pripovila s svojima osebnima avtomobiloma do koče na Paškem Kozjaku. Pred leti, ko so vztrajni planinci začeli zakoličevati novo prevozno pot proti vrhu Paškega Kozjaka, nihče ni verjel, da bodo po rebrih in strminah kdaj vozili jekleni konjički in zamenjali več stoletij uveljavljeno volovsko vprego.

Za njih dvojni jubilej

Ob praznovanju dneva rudarjev in dvajsete obletnice delavskega smoupravljanja, so na priložnostni slovensosti izročili priznanja in darila tistim članom delovnega kolektiva, ki delajo v velenjskem rudniku že 20 let.

Za njih je to dvojni jubilej. V rudarski kolektiv so prišli, ko se je začela razvijati zgodovinska pridobitev naše revolucije – delavsko samoupravljanje.

Priznanja in darila za 20-letno delo v RLV in RSC so dobili: Franc Aristovnik, Ivan Blazinček, Mihael Blažič, Jože Cavnik, Ivan Fece, Janez Hočvar, Ivan Hribaršek, Ivan Jakob, Ludvik Kosednar, Ignac Kovše, Ludvik Kumer, Edvard Lesjak, Franc Miklav, Vinko Miklavžina, Stanislav Podpečan, Ivan Povh, Franc Rozman, Alojz Sevšek, Jože Skornšek, Karel Vajhavzer, Mahael Verhovnik, Jože Vidmar, Jože Vozelj, Avgust Vrabič, Franc Činkole, Jakob Juvan, Jože Lah, Karl Vrečar, Stanislav Hribaršek, Martin Avberšek, Jože Čanč, Jože Jus, Ferdo Malin, Roman Ocepak, Anton Romih, Ladislav Korošec, Martin Pečečnik, Ciril Dragar, Stanislav Oštir, Jože Rebolj, Stanislav Vodusek, Franc Beg, Franc Borovnik, Ciril Brodner, Ivan Potočnik, Alojz Ramšak, Šefan Ramšak, Marija Valentian, Slavko Pocajt, Anica Uranjek, Stanislav Mravljak, Jože Avbreht, Ivan Miklav, Ivan Gomilšek, Anton Hribar, Ivica Glavnik, Stane Šešelj, Ludvik Šmon, Alojz Borovnik, Darko Zdovc, Franc Herlah, Jože Klančnik, Gregor Goršek, Rudi Verboten, Stane Borovšak, Vinko Bračič, Alojz Holešek, Vili Končan, Stanko Lipnikar, Jakob Miklavžina in Jože Postrpinek.

Sami so napeljali vodo

V Paški vasi je osem posestnikov napeljalo vodo-vod. Vsa dela pri napeljavi vodovoda so opravili sami, poleg tega pa so še prispevali 1.800 dinarjev. Vodovod je dolg 1.600 metrov, vodo pa so zajeli v Slatinah pri Paški vasi.

Dan med Savinjskimi hmeljarji

Za največjo kmečko-turistično prireditve v Savinjski dolini je že precejšnje zanimanje, med prireditvami pa je tudi že edutti živahno dejavnost. Priprave so v polnem teku. Vsakdo ima svoje delo. Prireditelji pričakujejo rekordno število obiskovalcev, ki bodo med hmeljarjem in v družbi z gospoljubnimi Savinjcami preživeli enega od najprijetnejših koncov tedna.

V soboto, 8. avgusta, bo od 15 ure ogled hmeljarskega muzeja, inštituta za hmeljarstvo in nasadov novih sort hmelja.

Možen bo tudi ogled doline s terase Hmezada in z letali, ki bodo z obiskovalci vzletala na letališču v Levcu.

Ob 20. uri bo proslava v hmeljarskem domu v Zalcu s proglašitvijo hmeljarske starešine, podelitvijo priznanj zaslужenim hmeljarjem, z izbiro hmeljske princese in družabnim srečanjem.

V slavnostnem delu programa bo še sodelovala komorni moski pevski zbor iz Celja in recitator SLG Celje. Za razvedrijo in ples pa bo igral ansambel Borisa Terlavga s pevko.

Nedelja, 9. avgusta, bo vsa v znamenju praznovanja. Ze od ranih jutranjih ur bosta godba na pihala iz Lboj in Prebolda igrali budnici po dolini.

Ob 8. uri bo otvoritev živinorejske razstave in takoj zatem promenadni koncert tudi v Braslovčah.

Povorka avtomobilov s starešino in kandidatki za princo in z gosti bo ob 9.30 krenila izpred Hmezada v Zalcu proti Braslovčam. Imate avto ali motor? Pridružite se ji še vi, da bo še daljša in še bolj slavnostna!

Ob 10. uri bo peljala kolona skozi Braslovče na prireditveni prostor, kjer bo predaja starešinstva.

Najuspešnejšim živinorejcem bodo po predaji starešinstva podelili diplome in priznanja ter razglasili rezultate tekmovanja traktoristov, ki bo letos v Savinjski dolini.

Popoldanski program se prične ob 14.30 s hmeljarsko povorko s prikazi skozi Braslovče na prireditveni prostor, kjer bo ocenitev prikazov, zatem pa bo ob 15.30 govor novega hmeljarskega starešine, proglašitev hmeljarske princese za 1970. leto in podelitev nagrad za najoriginalnejše prikaze.

Na prireditvenem prostoru in ob jezeru bodo poleg godbe na pihala igrali še priznani ansamblji in peti mešani in moski zbori.

Pridite, razvedrite in poveselite se med hmeljarji!

Vy

Oddelek za gospodarstvo SOB Velenje razpisuje po 9., 10., 11. in 12. čl. zakona o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča UR SRS, št. 42/66 in 5., 6., 7., 8. in 9. čl. odloka SO Velenje o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča (Uradni vestnik občine Velenje, št. 5/1967 in 1/1968)

JAVNI NATEČAJ

ZA ODDAJO NEUREJENEGA GRADBENEGA ZEMLJIŠČA ZA GRADNJO DRUŽINSKIH STANOVAJNSKIH HIŠ Z OBRTNIMI DELAVNICAMI V »TREBUŠAH«, PAR. ŠT. 3223/2 IN 3252 V K. O. VELENJE (GRADBENE PARCELE ŠT. 10, 12, IN 13). POSAMEZNE PARCELE MERIJO OD 900 DO 1200 m².

I.

Rok za začetek gradnje je eno leto po dodelitvi zemljišča, dokončati pa se mora v roku 3 let po pričetku gradnje.

II.

Izklicna cena znaša 15.00 din za m². V razpisni vrednosti niso zajeti stroški neopravljenih komunalnih del in bo moral investitor prevzeti obveznost za njihovo izvršitev s posebno pogodbo.

III.

Varščina, ki jo mora položiti vsak ponudnik, znaša 1.000,00 din. Obenem s ponudbo mora ponudnik predložiti tudi potrdilo o vplačilu varščine, ki jo nakaže na račun 5074-783-7 sredstva nacionaliziranih zemljišč SOB Velenje z oznako, da je depozit. Varščina zapade v korist sredstev nacionaliziranih zemljišč, če ponudnik odstopi od ponudbe, ko je uspel na natečaju. Udeležencu, ki na natečaju uspe, se varščina obračuna pri izplačilu odškodnine.

IV.

Rok za predložitev ponudb je vključeno do 3. 8. 1970, odpiranje ponudb pa bo v četrtek 6. 8. 1970 ob 8. uri v sobi št. 39/III. SOB Velenje, kjer lahko prisostvujejo tudi interesenti. Pismene ponudbe pošljite v zapečateni kuverti na naslov: Premožensko pravna služba SO Velenje, z označbo »Javni natečaj Trebuše«.

Uspešen finiš velenjskih nogometnega

V borbi za obstanek v SCNL so Velenčani v zadnjem kolu navdušili svoje prvržence z visoko zmago nad moštvo Pece iz Črne na Koroškem. Rezultat srečanja je bil 6 : 0 (4 : 0). Gole so dosegli Majdak 4, Hrastnik in Bizjak pa po enega.

Ob uspešnem finišu Velenčan smo zaprosili predsednika kluba Martina Slatinška in podpredsednika Karla Vrečka, da podata kratko oceno tekmovanja v preteklem obdobju.

• Tovariš Vrečko, kaj so bili glavni vzroki, da si je klub s težavo izbojeval obstanek v ligi?

— Vodstvo kluba je v pretekli sezoni imelo precejšnje težave pri sestavi moštva. Več vključenih igralcev je odšlo na odsluženje vojaškega roka, nekaj pa jih je izredno študiralo. Tako smo morali moštvo precej pomladiti. Tako pomljeno moštvo pa ni bilo kos nalogam v spomladanskem delu. Posledica tega je bil skrajno slab plasma v je-

senskem delu prvenstva, saj smo osvojili le tri točke.

Na občnem zboru kluba smo se temeljito pogovorili o težavah in nalogah, ki so čakale klub v nadaljevanju prvenstva. Nikakor nismo smeli dopustiti, da bi morali zapustiti ligo. Saj mesto, kot je Velenje, mora biti v nogometu zastopano vsaj na nivoju conske lige. Ob tem moram povedati, da imajo naši konkurenti Branik (Maribor), Fužinar (Ravne), Kovinar (Štore), Steklar (Rogaška Slatina) in drugi občutno boljše materialne pogoje kot mi.

Klub vsemu smo se z vso vnemo in srcem lotili dela in rezultati so bili vidni. V zaključnem delu prvenstva smo napravili za na-

še razmere podvig, saj smo zmagali sedem tekem in dosegli 17 točk, kar je zadostovalo za uresničenje začavljeni naloge — obstanek v ligi.

• Tovariš Slatinšek, pretekla sezona vam je nedvomno dala določene izkušnje. Kako boste zastavili delo v naprej?

— Najprej bi se zahvalil vodstvu kluba in igralcem za vložen trud posebno ob koncu prvenstva. Posebna zahvala pa velja rudniku lignita Velenje, rudarskemu šolskemu centru, občinski zvezi za telesno kulturo in ostalim, z željo, da bi še v bodoče bili deležni njihove pomoči.

V prihodnje si bomo prizadevali, da se uvrstimo v zgornjo polovico lestvice. Imamo soliden kader. Mladi tekmovalci so dobili že nekaj tekmovalnih izkušenj in upamo, da bomo s sistematičnim delom ustvarili dobro moštvo. Potrebovali pa bomo vsekakor pomoč starejših izkušenih igralcev.

Da bi naše želje lahko uresničili bomo potrebovali kvalitetni trenerški kader, tako za pionirje, mladince in prvo moštvo. Ne nazadnje pričakujemo tudi moralno pomoč ljubiteljev nogometa.

Motorji so brneli v Velenju

Velenčani so znova po desetih letih imeli priložnost spremišljati drzne vozače na jeklenih konjičih. V drugi dirki za državno prvenstvo je nastopilo več kot 60 dirkačev iz 24 AMD klubov Slovenije, Hrvatske, Bosne in Hercegovine in Srbije. Za lovorce vence so se pomerili na 2700 metrov dolgi krožni stezi v petih različnih kategorijah.

Najuspešnejši so bili tekmovalci Slovenije, ki so svojili tri prva mesta, dirkači Srbije in Hrvatske pa eno prvo mesto.

Velenjska krožna proga, i je po mnenju dirkačev dobra, predvsem pa itra, je dobila tudi prvega sekorderja. Koprčan Andrijan Bernetič je na motorju naico RS 125 ccm v najhitjšem progri dosegel hitrost 147 km/h.

Z motorji do 250 ccm so dirkači morali prevoziti 16 krogov. Najhitrejši je bil Rečan Bevanda na motorju Yamaha, ki je dosegel poprečno hitrost več kot 100 km/h in je več tekmovalcev prehitel za cel krog in še več.

Največja atraktivnost pa je bila dirka prikoličarjev do 1000 ccm. Prevoziti so morali 16 krogov. V prvih krogih sta vodila borba Celjan Norbert Salobir in Edo Berden iz Murske Sobote. Vendar je Berden imel lažjo okvaro na motorju, tako Salobirju in sovozaču Seljaku ni bilo težko zmagati. Vsi prikoličarji so vozili z motorji BMW. V konkurenčni prikoličarjev je vozil tudi Velenčan Hubert Camlek. Po uspešno prevoženih treh krogih pa je zaradi okvare motorja moral odstopiti.

V kategoriji do 125 ccm startalo 13 dirkačev. Prevoziti so morali 9 krogov. Športa je bila v znamenju oboja Štefeta in Berneta. Ko je po nekaj krogih moral zaradi okvare motorja Bernetič zapustiti dirko Štefe suvereno zmagal motorju aermachi s poprečno hitrostjo 99,02 km/h.

ŠPORT

ŠPORT

Skromno zastopstvo domaćih

Na kotalkarskem stadionu v Velenju so se znova zbrali, tokrat že petič, kotalkarji osmih evropskih držav, da v medsebojnih srečanjih ugotovijo svoje sposobnosti. V tridnevem tekmovanju je nastopilo blizu 60 kotalkarjev in kotalkaric.

V konkurenčni moški posamezno je bil najboljši, Velenčanom že znani tekmovalec, Anglež Richar. Žal letos nista nastopila doslej najboljša Jugoslovana, reprezentanta Franci Blatinik in Slavko Korenič, ki bi v taki konkurenči segla po najvišjih mestih. Mlada tekmovalca Velenčana Mi-

lan Jurčič in Sandi Golob sta kljub neizkušenosti dobro opravila svoj nastop. Dosegla sta 7. in 9. mesto. Tudi v konkurenčni ženski so barve Jugoslavije zastopale same mlade tekmovalke. Nataša Dermol se je med 18 kotalkaricami uvrstila na zelo dobro 7. mesto, Helči Gazvoda na 11.

in Snežana Dobovičnik na 15. mesto. Zmagala pa je Sigrid Müllenbach iz ZR Nemčije.

V nastopu športnih dvojic sta zmagala Drzymala — Weingart (ZRN), naša predstavnika Helči Gazvoda — Silvo Švajger pa sta dosegla 4. mesto, Tatjana Vivod — Milan Jurčič pa 5. mesto.

Pri plesnih parih sta med petimi pari osvojila prvo mesto Anglež Gibbs — Gibbs. V tej tekmovalni zvrsti Jugoslovani niso imeli zastopnika.

Organizatorji, domaći kotalkarsko-drsalni klub, so si prizadevali kar najbolje organizirati to prireditev. Slabo vreme in malo število gledalcev pa sta pokvarila račune organizatorjem.

POROKE

— Leopold FIJAVŽ, roj. 1949, ruder iz Soštanja, Glavni trg 3 in Vanda MRAZ, roj. 1946, kuvarica iz Soštanja, Glavni trg 5, 1.

— Branko SKRUBA roj. 1946, glasbenik iz Soštanja, Heroja Sercerja 9 in Jožica CAS, roj. 1949, delavka iz Raven št. 151.

— Jože GORŠEK, roj. 1947, ruder iz Raven št. 107 in Stanislava SKORNSEK, roj. 1950, kuvarica iz Gabrk št. 40.

— Ditrin Karl Franc JANČ, roj. 1939, klučavníčar iz Velenja, Tomšičeva 28 in Alenka MLINŠEK, roj. 1943, predmetna učiteljica iz Velenja, Celjska c. 16.

— Franc SEVČNIKAR, roj. 1944, orodjar iz Lokovice 24 in Jože STRAHOVNIK, roj. 1950, delavka iz Pesja št. 22.

— Ivan TOLAZZI, roj. 1947, ruder iz Velenja, Tomšičeva 26 in Lucija Cilka NEZMAH, roj. 1950, delavka iz Gavec št. 49/6.

— Ludvik GOLČMAN, roj. 1948, skladisnik iz Kozjaka št. 24 in Alojzija RAMSAK, roj. 1950, delavka iz Gorenja št. 8.

— Roland FLORJAN, roj. 1943, učitelj telovadbe iz Vranjskega št. 36 in Marija ZOHAR, roj. 1949, medicinska sestra iz Semperja v Savinjski dolini št. 104.

NOVOPOROČENCI ISKRENO CESTITAMO!

— Angela REHAR, družinska upokojenka iz Celja, Stenetova 1, stara 76 let.

— Franc VIDEMŠEK, kmetovalec iz Vinske gore št. 29, star 60 let.

— Franc ZALOKAR, osebni upokojenec iz Vuhreda št. 97, star 71 let.

MALI Oglaši

PREKLICI

• Ker sem bil napačno informiran o ravnanju Vlada Witmajerja, preklicujem vse, kar sem o njem izrekel, kot neresnično. Stanko Speh.

• Veljavnost plačilnega kartončka RLV, številka 22, preklicuje Franc Aubrecht, Lipje 22.

RAZNO

• Pošteno in pridno dekle ali upokojenko sprejemem na hrano in stanovanje za pomoč pri delu. Za naslov vprašajte v uredništvu do 25. 7. 1970.

ZAHVALA

Iskrena hvala vsem, ki ste darovali cvetje in spremišljali na zadnji poti našega dragega moža in očeta.

FERDA TAMŠETA, st.

Posebno se zahvaljujemo godbi, pevcem, društvu upokojencev, govornikoma, sindikatu tovarne usnja Soštanj, občinskemu odboru Zveze KB in duhovščini.

Zalujoča žena, sin in hčerka z družinama

Zahvala rudniku Velenje

Ob dnevu borcev so predstavniki Rudnika lignita Velenje obiskali večje število partizanskih družin v hribovitih predelih naše občine. Skupno so obiskali 210 družin in jim izročili priložnostna darila.

Občinski odbor Zveze združenj borcev NOV Velenje se samoupravnim organom, vodstvu in celotnemu kolektivu Rudnika lignita Velenje najlepše zahvaljuje za to plemenito akcijo, s katero so dokazali, da cenejo velike žrtve, ki so jih naši podeželski kraji dali za osvoboditev in v vsemu tistem, kar smo v povojni izgradnji socializma že dosegli.

Občinski odbor Zveze združenj borcev NOV upa, da bodo zgledu Rudnika lignita Velenje sledile s podobnimi dejanji tudi druge delovne organizacije v občini. Ob tej priliki bodo zаетi tudi tisti borce, ki ob akciji Rudnika lignita Velenje zaradi omejenih možnosti niso bili upoštevani.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, očeta, sina, zeta in brata

JANEZA RAVLJENA

Se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala kolektivu tovarne gospodinjske opreme »Gorenje« Velenje in njeni sindikalni organizaciji, rudarski godbi, govornikoma, KO ZB NOV Velenje, vsem sorodnikom, prijateljem, tovarišem in sosedom.

Prisrčna hvala vsem darovalcem vencev in cvetja in vsem, ki so nam v tem najbolj kritičnem trenutku stali ob strani in nam izrazili sožalje osebno ali pisorno.

Vsem še enkrat prav lepa hvala.

Zalujoči: žena Slava, sinova Janko in Peter, mama, brata Stane in Franci, sestri Mira in Elizabeta ter test.

JE PREDLAGANA OPTIMIZACIJA RAZVOJA ENERGETIKE V SLOVENIJI V CELOTI SPREJEMljiva?

Rudnik lignita Velenje in termoelektrarna Šoštanj sta pripravila investicijski program za novo termoelektrano Šoštanj IV.

Pred dobrim mesecem je republiški sekretarijat za spodarstvo Slovenije objavil informacijo v zvezi z optimizacijo razvoja energetike v Socialistični republikni Sloveniji. V javno razpravo o omenjeni informaciji so se vključili tudi v Rudniku lignita Velenje in Termoelektrarni Šoštanj.

Pripombe Rudnika lignita Velenje in Termoelektrarne Šoštanj k »Optimizaciji razvojnega programa za energetiko v Socialistični republikni Sloveniji« predstavljajo nedvomno prispevek k iskanju najbolj racionalnih variant pri zagotovitvi perspektivne oskrbe slovenskega gospodarstva v električno energijo. V tej zvezi sta Rudnik lignita Velenje in Termoelektrarna Šoštanj pripravila tudi investicijski program za izgradnjo nove Termoelektrarne Šoštanj IV, moči 320 megawatov. Informacija republiškega sekretarijata za gospodarstvo SR Slovenije tega objekta ne upošteva. V Velenju in Šoštanju zategadelj menijo, da bi bilo treba v primeru, da se izgradnja nove Termoelektrarne Šoštanj IV pokaže kot umestna, spremeniti ustrezno tudi izhodišča programa razvoja premogovnikov pri nas.

Med drugim opozarjata Rudnik lignita Velenje in Termoelektrarna že uvodoma na napako v izhodiščih, češ, da je program razvoja premogovništva (junijska 1969) ga je izdelalo Poslovno združenje energetike, dokončen in da predstavlja optimalno rešitev za premogovništvo. Predvideni obseg proizvodnje naj bi po tem programu odstopal od možnosti, ki jih nudijo že razpoložljive kapacitete

premogovnikov, da pri tem ne upoštevamo eksplorabilnih zalog premoga. V ilustracijo samo podatek iz velenjskih premogovih ležišč: v tem bazenu je nad 700 milijonov ton zalog lignita, od tega nad 300 milijonov ton eksplorabilnih, ki že zdaj predstavljajo razpoložljivo nacionalno energetsko surovinu, ki jo — upoštevaje interes narodnega gospodarstva — na noben način ne bi smeli prezreti.

V informaciji republiškega sekretarijata za gospodarstvo je, med drugim, mogoče prebrati trditev, da je pokrivanje novih potreb po električni energiji samo z novimi termoelektrarnami na premog v Sloveniji z ozirom na perspektivno proizvodnjo premogovnikov in strukture potrošnje premoga omejen, predvsem zaradi omejenih zalog, težavne proizvodnje v premogovnikih in relativno visokih cen premoga. Ta trditev ni točna, saj je zalog premoga precej. Samo v velenjskem bazenu je mogoče v naslednjih 60 letih proizvesti najmanj po 5 milijonov ton lignita. Edina omejitev je v ekonomičnosti izkorisčanja premoga, ki je neposredno vezana na konkurenčnost termoelektrarn, ne pa omenjeno oziroma premajhne zaloge.

Velenjski rudarji in proizvajalci iz Šoštanjske termoelektrarne pri tem opozarjajo na nekatera druga dejstva, ki jih brez dvoma ni mogoče prezreti:

Tako v svetu kot pri nas se pri uporabi goriva kot toplovnogovira v gospodinjstvu in kot energetskoga vira v industriji nenehno odvija proces prehajanja od uporabe premoga na uporabo drugih vrst goriv. Razlogi za to so različni, od tehnoloških nujnosti v industriji do ekonomskih. Veliko viogo ima pri tem tudi mne-

nje, da trda goriva (pa čeprav so najcenejša) niso moderna in zategadelj tudi niso perspektivna.

• Na opuščanje premoga v široki potrošnji, pa tudi v industriji, vplivajo tudi transportni stroški, ki vse boj zazujejo radius, na katerem premog še vzdrži konkurenčno bitko z drugimi gorivi. To je zlasti še perece pri lignitu, ki ima nizko kalorieno vrednost in transportni stroški bistveno vplivajo na prodajno ceno. Zaradi tega gradi rudnik lignita Velenje svojo perspektivo v hitrejšem prehajjanju uporabe lignita na kraju izkopa v plemenitejšo obliko, predvsem v električno energijo. To dejstvo velja v svetu, zato bi moralo veljati tudi pri nas. V Sloveniji imamo torej še možnost, da koristimo premoge za proizvodnjo električne energije in s tem primarnim virom energije moramo resno računati v Sloveniji tudi v prihodnje.

• V informaciji med drugim zasledimo trditev, da ni mogoče pokrivati primanjkanja električne energije z novimi termoelektrarnami na premog z hidroelektrarnami do leta 1975, ko je predvideno, da naj bi začela obravnavati nuklearna elektrarna. Predlog Rudnika lignita Velenje in Termoelektrarne Šoštanj za izgradnjo nove, četrte faze Šoštanjske Termoelektrarne, zagotavlja po trditvah oz. zagotovil Velenčanom v Šoštanju, celotno pokrivanje potreb. Sprejemljiva, nadalje, tudi ni trditev, da bi gradnja novih termoelektrarn na premog povzročala večanje porabe premoga preko mere. Ta trditev ni sprejemljiva, saj je bilo treba, ob upoštevanju zaloga premoga seveda, računati z dolgimi roki izkorisčanja. Ker želi delovni kolektiv Rudnika lignita Velenje nadaljnji razvoj proizvodnje, ker se zaveda, da bo mogoče le ob optimalnem izkorisčenju in z modernizacijo proizvodnih kapacitet premogovnikov. Hkrati pa samo navaja rešitev preskrbovanja jedrske elektrarne z domaćim gorivom. Prav bi bilo, da bi informacija upoštevala potrebe po investicijskih vlaganjih v obeh primerih (in ne samo pri premogovnikih), čeprav že samo pridobivanje uranove rude ne omogoča preskrbo elektrarne z domaćim »gorivom«.

Rudnik lignita Velenje in Termoelektrarne Šoštanj menita, da je treba dela pri programiranju optimizacije razvojnega programa za elektroenergetiko v SR Sloveniji razširiti in predlog dopolniti z možnostmi, na katere sta opozorila Rudnik lignita Velenje in Šoštanjska Termoelektrarna. Ti predlogi pa predstavljajo nedvomno velik prispevek k osnovanju oz. oblikovanju optimalnega razvojnega programa elektroenergetike v naši republike.

SEJA OBČINSKE SKUPŠČINE

Na seji so obravnavali izhodišča za sestavo srednjoročnega programa razvoja, potrdili finančni načrt skladova za negospodarske investicije ter odločili, da bo osrednja prireditev ob letošnjem občinskem prazniku v Ravnh pri Šoštanju.

Tudi dnevni red za zadnjo skupno sejo obeh zborov velenjske občinske skupščine je bil dokaj obširen. Odborniki so razpravljali kar o 10 pomembnih zadevah.

Osrednja točka dnevnega reda je bila obravnavava izhodišč za sestavo srednjoročnega programa razvoja občine Velenje v razdobju 1971–1975 (o izhodiščih smo obširneje poročali pred kratkim). Odborniki in poslanci, ki so bili na seji, so izhodišča za sestavo programa razvoja podprli, menili pa so, da je treba terjati od vseh delovnih organizacij v Saleški dolini, da izdelajo programe razvoja, na tej osnovi pa naj bi potem dokončno izoblikovali predlog srednjoročnega razvojnega načrta. Posebno komisijo občinske skupščine čaka zdaj izredno zahtevno delo, saj bo treba izhodišča še podrobnejje obdelati, hkrati pa predvidevanja uskladiti z možnostmi razvoja posameznih delovnih organizacij oziroma panog.

Odborniki so razpravljali tudi o finačnih načrtih skladov za negospodarske investicije, in sicer iz sredstev krajevnega samoprispevka in iz združenih sredstev delovnih organizacij. V skladu za negospodarske inve-

sticije iz sredstev krajevnega samoprispevka bodo letos zbrali 1.991.300 dinarjev. Ta denar bodo porabili za gradnjo garderob za športnike, za nakup in postavitev vlečnic, za modernizacijo ceste do Raven, za asfaltiranje ceste na pokopališče Podkraj, za dograditev ceste Paka–Paški Kozjak in Plešivec–Graška gora, za modernizacijo cest Salek–Bevče ter Šoštanj–Lokovica. Delovne organizacije pa bodo letos predvidoma združile nekaj nad 4 milijone dinarjev. Ta denar bodo porabili za gradnjo šole v Ravnh, za dozidavo do II. faze otroškega vrtca in III. osnovne šole v Velenju, za dozidavo šole Biba Röck, za telovadnico in otroški vrtec Šmartno ob Paki, nadalje za zimski bazen v Velenju ter za otroški igrišči v Velenju in Šoštanju.

Na dnevnem redu je bil tudi sprejem več odlokov s področja finančne. Tako so odborniki potrdili zaključni račun proračuna občine Velenje za leto 1969, dali soglasje k zaključnemu računu občinskih skladov (skupnih rezerv gospodarskih organizacij), za komunalno dejavnost cestnega sklada in sklada za zadeve borcev NOV ter potrdili še zaključni račun proračunkov invalidov za leto 1969.

Odborniki so obravnavali še odloka o dopolnitvi odloka o urejanju in oddajanju stavbe-

nih zemljišč ter o določitvi etap urejanja stavbnega zemljišča v letih 1970–1974. Sprejeta dopolnilna odluka o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča med drugim določa, da je mogoče brez javnega načrta (s pogodbou) oddati stavbno zemljišče tudi za individualno gradnjo, obrtno dejavnico, in trgovske lokale, manjše površine za ureditev okolice stanovanjskih in drugih zgradb, kakor tudi tistim, ki se jim zaradi družbenega gradnje rušijo obstoječe stanovanjske hiše. Z namenom, da zagotovi smotreno in kompleksno komunalno ureditev mestnega zemljišča, je velenjska občinska skupščina določila etape za urejanje stavbnega zemljišča v razdobju 1970–1974, in sicer za stanovanjske soseske Stara vas, Konovo, Šmartno II, Šmartno III, Z-1. Za gradnjo in za urejanje komunalnih objektov v že zazidanem delu Velenja, v naselju Pesje, Šoštanj in Šmartno ob Paki.

Odborniki občinske skupščine so tudi sklenili, da bo osrednja prireditev ob letošnjem občinskem prazniku v Ravnh pri Šoštanju, kjer gradijo novo šolo, v teknu pa so tudi dela pri modernizaciji ceste Šoštanj–Ravne. Imenovan pa je bil že tudi poseben odbor z nalogo, da pripravi vse potrebno za praznovanje letosnjega občinskega praznika.

Na seji so imenovali predmetnega učitelja Karla Kordiča ponovno za ravnatelja osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh v Šoštanju, Angelo Vutkovič pa za članico komisije za volitve in imenovanje (namesto inž. Franca Tesovnika).

In končno so velenjski občinski odborniki na zadnjih sejih sklepali tudi o cenah. Soglasili so s predlogom Komunalno obrnega centra Velenje za podprtitev nekaterih komunalnih storitev (odvoza smeti in pogrebni storitev) ter soglašali s predloženimi tržnimi pristojbinami. Zavrnili pa so predlog za podprtitev oz. zvišanje tarif za priključke na vodovodino in kanalizacijsko omrežje.

Sprejeli pa so še predlog Kmetijskega kombinata Zalec, obrata Mleko Celje, po katerem se zvišajo cene konzumnega mleka v vrečkah od 1,40 na 1,60 dinarjev za liter, mleka v steklenicah pa na 1,50 dinarjev za liter. Ta podprtitev je bila odobrena s pogojem, da se zvišajo odpurke cene mleka za 0,10 dinarjev pri litru, se pravi, da mora dobiti prizvajalec za liter mleka 0,10 dinarjev več.

SVEČANO ZASEDANJE CENTRALNEGA DELAVSKEGA SVETA RUDNIKA LIGNITA VELENJE

20 let velikih odločitev in pomembnih družbenih premikov

Clanji centralnega delavskega sveta rudnika lignita in številni vabljeni gostje so se pred dnevom rudarjev zbrali na svečani seji. Posvetili so jo 20. obletnici samoupravljanja. O razvoju in dosežkih kolektiva velenjskih rudarjev v tem obdobju je na svečanem zasedanju govoril zdajšnji predsednik osrednjega samoupravnega organa Karel Silih.

Samoupravljanje postaja in bo postalno v rudniku lignita Velenje temeljni družbeno ekonomski in še posebej proizvodni odnos, ki pomeni trdno podlogo za nadaljnje hitrejše razvijanje neposredne socialistične demokracije. V času 20-letne samoupravljalne prakse je rudnik postal kolektiv, ki ni bil nikoli zaprt vase in je vedno kazal razumevanje za reševanje najrazličnejših gospodarskih in družbenih problemov v občini. Ko so pred desetimi leti poglobili samoupravljanje, je ta akcija dobila svoj odraz v boljšem gospodarjenju, večji produktivnosti dela in seveda tudi v večji proizvodnji kot rezultatu sproščene samoiniciative delavcev.

Pred dvacetimi leti, 3. februarja 1950, so velenjski rudarji na letni skupščini izvolili prvi delavski svet. Čeprav so bile odločitve tega poizkusnega organa upravljanja vklenjene v planske in administrativne okvire, je bil vendarle po-

V domu počitka Šalek je še naprodaj:

• gospodarsko poslopje, kot gradbeni material	din 2.000,00
• drvarnica lesena, kot gradbeni material	din 800,00
• železni stebri za vrtno ograjo, 22 kom à	din 30,00
• miza kuhinjska ultrapas, 170 × 90 cm	din 350,00
• pult kuhinjski ultrapas, 200 × 70 × 90 cm	din 1.000,00
• viseča kuhinjska omarica za obrat družbenih prehrane, z bojlerjem in odzračevalnim lijakom, vse v dobrem stanju	din 900,00
• pomivalna miza z bakrenimi korigi, 180 × 72 × 90 cm	din 300,00
• garderobna omara, petdelna, pločevinasta	din 450,00
• večja lesena polica	din 100,00
• lesene mize, železne postelje, kozarci za vlaganje, kompleti uradnih listov od leta 1955–1969 in drugo po izredno nizkih cenah	

Ogled in prodaja vsak delovnik od 7. do 13. ure.

ODBOR ZA LIKVIDACIJO
DOMA POČITKA ŠALEK

Rudarski šolski center Velenje

razpisuje štipendije

- na fakulteti za elektrotehniko — šibki tok 1 štipendijo, jaki tok 2 štipendije
- na fakulteti za strojništvo — tehnična smer 3 štipendije
- na fakulteti za naravoslovje in tehnologijo — odsek za rudarstvo 1 štipendijo — oddelek za matematiko 1 štipendijo
- na filozofski fakulteti (angleški jezik) 1 štipendijo

Kandidati za štipendije naj pošljajo svoje vloge na naslov »Rudarski šolski center Velenje«.

K vlogi naj kandidati priložijo končno spričevalo, oziroma potrdilo o vseh dosegajih opravljenih izpitih z ocenami, potrdilo o premoženjskem stanju in potrdilo o višini osebnih dohodkov staršev.

Upoštevali bomo le tiste vloge, ki bodo imele prizneno potrebo dokumentacijo.

- Pri izbi kandidatov imajo prednost:
- kandidati iz občine Velenje ali bližnje okolice
- kandidati, ki so že vpisani v višje letnike
- kandidati — otroci udeležencev NOB
- kandidati moškega spola.

Razpis velja do 30. julija 1970, kandidati pa bodo obveščeni o sklepu glede dodelitve štipendije do 15. avgusta 1970.